

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Olympijské hry

Letní olympiáda se v Pekingu, jeho okolí a několika dalších čínských městech uskuteční od 8. do 24. srpna 2008. Očekává se účast až patnácti tisíc sportovců z více než dvou set zemí, Česko zřejmě vyšle 130 až 140 závodníků. V dějišti her bude o sportovce a diváky z celého světa pečovat na půl milionu dobrovolníků.

budovami je těžko opakovatelným zážitkem. Přesto návštěvník zhýčkaný bohatě zaplněnými interiéry českých zámků možná namítne, že dvůr slavných dynastií je jaksi nepatřičně prázdný.

Ale cestovatel, který si vybere za svůj cíl Peking, má přece něco jako představivost. A tak si na široká prostranství s nerovným povrchem v duchu doplní šiky poddaných, vzdávajících vkleče a s ohnutými zády hold imperátorovi na bohatě zdobeném trůnu. Pod zavřenými víčky si turista-filmový milovník představí i bitvy s meči a noži na střechách budov Zakázaného města. Anebo vytuší tiché kroky milenců, kterak se podél palácových zdí kradou vstříc tajné schůzce.

Obdivovat lze jak celý komplex v jeho zpracovanosti, tak tisíce detailů. Schodišťové balustrády, vyřezávané okapy, zdobené korouhve na střechách, sošky, malby na zdech... No a když už si pomyslíte, že je to všechno tak nějak stejné, jste na severním konci komplexu, kde vás za vyprahlost procházky mezi kamenem a zdívmem odškodní Císařská zahrada. Kdyby návštěvníci neodhazovali kolem sebe ty věčné kelímky od čínských nudlů, bylo by to zde ještě hezčí.

A už je pomalu poledne. Tak ještě vybrat jako dárek vějíř nebo tabatěrku v jednom z mála autorizovaných obchodů uvnitř obvodových zdí Zakázaného města, protože tady je nakupování klidné. No a pak rychle proklouznout hordami neskutečně vlezlých poličních prodáváčů čehokoli, okupujících prostranství vně těchto hradeb.

Omegi za pakatel

Peking má spoustu jiných pamětihodností. Třeba Letní palác se stinnými zahradami a jezerem nebo Chrám nebes, zbudovaný slavnou dynastií Ming. Leží uprostřed několika parků a doporučuje se spojit jeho prohlídku s projíždkou na šlapadlech z půjčovny u nedalekého jezírka. Pozor: před zaplacením rozhodně zkontrolujte technický stav převodů a plováků. A pak rychle o tři bloky dál na trh. Tady koupíte šátek ze zaručeně pravého čínského hedvábí nebo stříbrné hodinky, taky zaručeně značky Omega. Kdo tento výrobek bratru za 150 jüanů (asi 400 korun) na

Ptačí hnízdo, přezdívka pro hlavní stadion blížící se pekingské olympiádě, je stále ještě staveništem, ale už teď oplývá jistou grácií.

první, druhý nebo i třetí pohled rozpozná od skutečných omeg, které ukázal v poslední bondovce agent 007, ať se přihlásí...

Chrámů má Peking až až, stačí prolistovat průvodce. A galerií, výstavních síní a památníků je zde tolik, že povědomí průměrného turistu nemůže pojmut ani půlku. Noční život velkoměsta běží jako v každé velké metropoli, nabídky na návštěvu zábavních i neřestných podniků se k vám dostanou samy. Turistické kanceláře zprostředkují výlety k Velké čínské zdi, k hrobkám Mingů, z centra vzdálených asi čtyřicet kilometrů, nebo kamkoliv jinam a dál. Stačí zaplatit a mít oči dokořán.

Jak po olympiádě?

V okamžiku, kdy si po několika dnech zvyknete na svou bělošskou výlučnost a pomalu zapadáte do koloritu, může vás projev některého čínského obyvce, tolik neevropského, vrátit na začátek pobytu. Ale byla by škoda nechat v sobě zase vyrůst bariéru nepřijetí. Třeba přijde den, kdy desetiletí chlapci nebudou vykonávat malou potřebu na kraji chodníku v žádné pekingské čtvrti, tak jako to už nedělají v centru a ve zmodernizovaných urbanistických komplexech. Už za tři čtvrtě roku, během olympiády, se prý na veřejných záchodech nebudou prodávat potraviny. Možná se tam nevrátí ani po hrách. Anebo vrátí a čurat na dlažbu se taky bude dál.

Peking v každém případě nabízí dostatečné zázemí turistovi, který chce být běžného života jednoho z milionů místních obyvatel ušetřen. Stačí se zdržovat ve špičkovém a drahém hotelu, používat taxislužbu tímto

hotelem ratifikovanou a nechat si doporučit restaurace západního střihu.

To by ale byla škoda. I ze superluxusního shoppingu na Oriental Plaza se lze vydat dvěma směry. Buď po pěší zóně bulvárového střihu, lemované obchodními domy a jídelnami fastfoodových řetězců, nebo do uliček stěsnanějších a s nabídkou toho, co jinde ve světě nekoupíte. Tam i tam chodí turisté i sami Pekingčané. A tam i tam zjistíte, že turisté je ve městě čím dál víc a domorodců je opravdu moc. ■

JOSEF KÁNINSKÝ

Jak se tam dostat

Vybrat si můžete z mnoha leteckých společností. Za ceny od 15 do 25 tisíc korun se lze do Pekingu přepravit během dvanácti, ale spíš šestnácti hodin přes Londýn, Amsterdam, Frankfurt, Vídeň, Budapešť, Varšavu i Moskvu.

Dobrodružnější je kombinace letadla a vlaku. České dráhy odvezou odvázlivce až do Moskvy, odkud létají spoje do Irkutsku za neuvěřitelných deset dolarů. Následná dvou-denní cesta v čínském lůžkovém kupé transsibiřského expresu vyjde na dvojnásobek, ale riziko dalších výdajů v podobě úplatku za „luxusní“ místo je velké.

Kdo se rád vypraví na dlouhodobé putování po vícero zemích, může dorazit do Číny lodí (například z Hongkongu či Macaa). Let z přístavu Čching-Tao do Pekingu pak přinese zážitek z toho, jak to „fičí“ při odbavování v tamní vnitrostátní letecké dopravě.